

24.

STOCKHOLMS STAD
Kommunstyrelsen
KF/KS Kansli

Ink. 2010-09-06

Dnr: 335-2052/2010

Till: R VII

Paul Lappalainen (mp) och Rebwar Hassan (mp)

Införandet av begreppet andragenerationssvenskar

Överallt i Europa används begreppet andragenerationsinvandrare. Det är resultat av ett historiskt tankesätt som utmärker begreppet invandrare på olika sätt. Vi betecknas som invandrare eftersom vi har faktiskt invandrat. Detta är en juridisk beskrivning. Begreppet "invandrare" kan vara negativt eller positivt eller neutralt. Hursomhelst beskrivs ändå ett faktum. Dvs någon som har invandrat.

Utöver den stigmatisering som har påverkat ordet i Sverige och Europa till att bli en beteckning för de andra – de med en annan hudfärg, religion, inställning till lagar, regler mm – är överförandet av begreppet till barn till invandrare som är födda i Sverige väldigt märkligt. Dels överförs tankemässigt de negativa bilderna av invandrare till nästa generation, dels överförs en felaktig juridisk beteckning. Barn som är födda till invandrare är för det mesta svenska medborgare. Och människor som är födda i Sverige bör hursomhelst behandlas som "svenskar".

Det finns rapporter och andra dokument som produceras inom ramen för verksamheter i Stockholm stad där samma begrepp, dvs. andragenerationsinvandrare, används.

En del av tänkandet kring ordet har att göra med blodsbandstänkandet som har präglat medborgarskapsjuridiken i synnerhet i länderna som influerades av Tysklands på 1800-talet och 1900-talet. Detta gällde i synnerhet Sverige och de andra nordiska länderna. Det var blodet som överförde medborgarskap. Juridiken har utvecklats till viss del – det är relativt sett lättare av förvärva svensk medborgarskap idag. Dubbelt medborgarskap är tillåten sedan 10 år tillbaks.

Men i vissa fall hänger begreppen och inramningen kvar från en tidigare tid – en tid då blodsbanden var de primära.

Situationen kan jämföras med den i Kanada. Barn till invandrare betecknas som "second generation Canadians" (andragenerationsskanadensare). Rent tankemässigt innebär detta att deras föräldrar, de som är invandrare, är också "first generation Canadians" (förstagerationsskanadensare). Detta är ett sätt att visa respekt för alla individer som finns i Kanada – oavsett deras rötter.

Lika rättigheter och möjligheter (och motverkande av diskriminering) är nyckeln till "integration" i Kanada. Även om idealet skulle vara att sådana begrepp inte behövdes, är det kanadensiska begreppet ett steg i rätt riktning. Lika rättigheter och möjligheter oavsett etnisk bakgrund gäller också i Sverige – åtminstone i teori. Omvandlingen till handling verkar ha varit svårare än i Kanada.

Det är även intressant att konstatera att i svensk media, i förhållande till invandrare till USA kan man läsa, angående en lag i Arizona det hela är upplagt för s.k. *racial profiling* – att polis siktas in sig på mörkhåriga personer som ser ut att komma från Mexiko men som i själva verket kan vara tredje generationens amerikaner (SvD 2010-07-25, s 18). Med andra ord

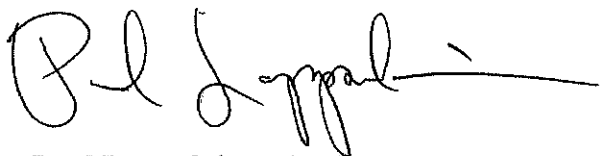
accepterar man ett sådant språkbruk i förhållande till USA:s invandrare. Däremot inte i förhållande till barn till Sveriges invandrare.

Stockholms stad borde ställa krav på att i alla dokument mm där ett begrepp behövs att ordet andragenerationssvenskar används. Detta är ett litet men viktigt sätt att visa respekt för Stockholms alla invånare – inklusive barn till invandrare.

Naturligtvis finns det behov av liknande ändringar i andra kommuner, nationellt och i andra länder. Men detta är inget hinder till att Stockholm – såsom i många andra fall – går före.

Därmed föreslår vi att

Att kommunfullmäktige ställer ett krav på användning av begreppet andragenerationssvenskar i stället för andragenerationsinvandrare i alla dokument mm som produceras inom ramen för stadens verksamhet.

Paul Lappalainen (mp)

Rebwar Hassan (mp)